

Pere Gil i Babot

Pere Gil i Babot, o **Pedro Gil**, (Tarragona, 15 de setembre de 1783?^[a] - Barcelona, 10 de febrer de 1853) va ser un comerciant, empresari, banquer, mecenes i col·leccionista d'art, diputat al Congrés durant diverses legislatures. Fou fundador de la *Sociedad Catalana para el Alumbrado por Gas*, empresa precursora de Gas Natural.^{[2][3]}

Biografia

Pere Gil Babot, fill del mestre d'obres tarragoní Pau Gil i Roig^[4] i de Teresa Babot, va ser el patriarca de la família Gil, una nissaga dedicada al comerç marítim des de l'any 1813, arribant a portar a terme la seva activitat a Barcelona, Madrid, Andalusia, Balears, Navarra, Londres, París o L'Havana. Es va establir a Barcelona el 1814^[1] i com altres comerciants de l'època va involucrar-se en nombrosos negocis incloent l'exportació de vins i aiguardents, la importació de sucre, cotó, cacau o bacallà, el transport ocasional de soldats, passatgers o esclaus entre Espanya i Amèrica, i l'activitat corsària, ja que tenia patent de cors per capturar vaixells enemics.^[5] L'activitat de la família també va incloure la construcció de bucs, una participació en l'empresa de la sal del Principat de Catalunya (amb la qual l'any 1829 Pere Gil obtingué el monopoli per a Catalunya, junt amb dos socis més) i la Reial Companyia de Canalització de l'Ebre, la compra de finques en la desamortització i la creació d'un banc a París. També es varen involucrar en el retorn dels monjos al Monestir de Poblet.^[6]

L'any 1841 Pere Gil es va unir com avalador i soci financer amb el promotor francès Charles Lebon en la subhasta del contracte d'enllumenat públic amb gas de la ciutat de Barcelona, el primer de l'Estat espanyol. Lebon aportava experiència en aquesta font d'energia.^[3] Després de guanyar la subhasta i adjudicar-se el contracte, l'any 1843 crearen la *Sociedad Catalana para el Alumbrado por Gas* (SCAG), popularment anomenada *Gas Lebon*. La

Pere Gil i Babot

Biografia

Naixement	(es) Pedro Gil y Babot <p>15 setembre 1783 </p> Tarragona
Mort	10 febrer 1853 (69 anys) <p>Barcelona </p>

Diputat al Congrés dels Diputats

Activitat

Ocupació Banquer, empresari i polític

Família

Fills Pau Gil i Serra

primera fàbrica de gas es va construir en uns terrenys i vinyes que els Gil havien adquirit pocs anys abans a la Barceloneta,^[3] prop d'on actualment hi ha l'edifici singular que fa de seu corporativa de Gas Natural.^[2]

Va ser un polític liberal, diputat a Corts per Tarragona, establint la seva residència a Madrid de 1836 a 1843.^[5] Com a col·leccionista d'art i mecenes, reuní una important col·lecció de pintura amb obres de Velázquez, Zurbarán, Ribalta, o Tintoretto i de l'escola madrilenya del segle XVII, fruit dels períodes en què residí a Madrid. Vint de les seves peces estan actualment al MNAC.^[5] També va mantenir relació amb artistes del seu temps com Vicentó Roig i Vicent Rodés.^[7]

Casat amb la baronessa Maria Josefa Serra i Cabañes,^[4] varen tenir onze fills, incloent-hi Pere (1814-1867), Josep (1815-1877),^[8] Pau (1816-1896), Leopold (1826-1911), Claudi (1827-1879),^[9] Lluís i Teodora.^[4] Envià els seus fills Josep i Pau a formar-se a Londres, i el seu fill Pere a París. Aquest darrer, primogènit, fou un dels fundadors de la Caixa de Barcelona (1844), va promoure la canalització del riu Ebre^[3] i a París va fundar la Banca Gil el 1846, que va dirigir fins a la seva mort.^[4] En Pau Gil i Serra va succeir l'any 1867 al seu germà Pere com a responsable de la Banca Gil a París i en el seu testament va disposar liquidar la banca i que la meitat dels béns resultants es destinessin a la construcció del nou Hospital de Sant Pau de Barcelona. En Josep, enginyer industrial, va ser continuador de l'empresa de gas que gestionà entre 1842 i 1872.^[9] En Leopold va ser pintor aficionat, mecenes^[4] i propietari de les cases del passeig de Gràcia, 72 i 74, on posteriorment es construí l'Hotel Majestic.^[3] En Claudi fou enginyer industrial i va posar a punt un nou tipus de gasòmetre telescòpic a la fàbrica de gas de la Barceloneta.^[9]

Notes

- a. Algunes fonts com el llibre de Bassegoda (<http://www.raco.cat/index.php/e-art/article/view/147793>) citen 1778 com any de naixement, mentre que a l'Enciclopèdia Catalana citen 1783,^[1] i en Lluís Permanyer publica a La Vanguardia (<http://www.lavanguardia.es/premium/epaper/20101125/54075073260.html>) que va néixer el 1773. A l'arxiu de l'arquebisbat de Tarragona hi consta el casament entre Pau Gil Roig i Teresa Bavot el 14/11/1773, que tingueren diversos fills: 1775 (Gaspar), 1776 (noia), 1779 (noia), 1782 (noia), 1783 (Francisco Pere Pau), 1785 (noia) i 1789 (noia).

Referències

1. «Pere Gil i Babot (<http://www.enciclopedia.cat/ec-gec-0519459.xml>)». *L'Enciclopèdia.cat*. Barcelona: Grup Enciclopèdia Catalana.
2. Diari Avui, 17/11/2010, La família del gas (<http://www.avui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/331980-la-familia-del-gas.html>)
3. La Vanguardia, 25/11/2010, La de los Gil, una estirpe influyente (<http://www.lavanguardia.es/premium/epaper/20101125/54075073260.html>), per Lluís Permanyer
4. La Vanguardia, 28/02/1999, Pau Gil donó el hospital (<http://hemeroteca.lavanguardia.es/preview/1999/02/28/pagina-7/34472552/pdf.html>), per Lluís Permanyer
5. La Vanguardia, Dinero, 21/11/2010, El legado de un comerciante (<http://www-org.lavanguardia.es/premium/epaper/20101121/lvg201011210196eb.pdf>)

6. Gas Natural, La Fundació Gas Natural publica un llibre sobre la família Gil, vinculada a l'origen històric de Gas Natural Fenosa (<http://portal.gasnatural.com/servlet/ContentServlet?gnpage=2-10-1¢ralassetname=2-NOT-161110-GIL¢ralassettype=Noticia>)
7. Bonaventura Bassegoda i Hugas, Col·leccionistes, Col·leccions i Museus: Episodis de La Historia del Patrimoni Artístic de Catalunya (http://books.google.cat/books?id=AVP7GeW0NcUC&pg=PA264&lpg=PA264&dq=pedro+gil+babot&source=bl&ots=nUZraSfGbZ&sig=3OM3wW_gdkuzTk37ISEdZjKjJvY&hl=ca&ei=OpzqTPuPGIq4hAeZtPQP&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=1&ved=0CBkQ6AEwADgK#v=onepage&q&f=false)
8. Pere-A. Fàbregas, Biografia de Josep Gil i Serra (1815-1877) (http://www.fabregaspere.com/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=1659&Itemid=53)
9. UPC, QUADERNS D'HISTÒRIA DE L'ENGINYERIA. VOLUM IV. TÈCNICS I TECNOLOGIA DE GAS A LA CATALUNYA DEL SEGLE XIX. Pàg. 51 (http://upcommon.s.upc.edu/revistes/bitstream/2099/714/1/tecnologia_gas.pdf)

Obtingut de «https://ca.wikipedia.org/w/index.php?title=Pere_Gil_i_Babot&oldid=22834568»

La pàgina va ser modificada per darrera vegada el 7 març 2020 a les 01:59.

El text està disponible sota la [Llicència de Creative Commons Reconeixement i Compartir-Igual](#); es poden aplicar termes addicionals. Vegeu les [Condicions d'ús](#). Wikipedia® (Viquipèdia™) és una [marca registrada](#) de Wikimedia Foundation, Inc.